

ישיבת המתמידים "מאור שרגא"
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רמת ויז'ניץ חיפה

בס"ד

מנ"א תש"פ

פרשת "ואתחנן"

"אעברה נא ואראה את הארץ הטובה" (ג' כ"ה). משה רבנו ביקש שיראה רק את הצד הטוב של ארץ ישראל, בחינת "וראה בטוב ירושלים". (שארית מנחם)

*

"ואתם הדבקים בד' אלקיכם חיים כולכם היום" (ד' ד'). יש אנשים האומרים כי דבקות בהקב"ה אפשר רק לאחר מיתה בעוה"ב, וי"א גם בחיים בעוה"ז אבל רק ליחידי סגולה, וי"א כי כולם יכולים להגיע לדרגה זו, אבל רק לעת זקנה כאשר אין כבר כ"כ יצה"ר. לזה נאמר: "ואתם הדבקים בד' אלקיכם חיים" - גם בחיים בעוה"ז, "כולכם" - לא רק יחידי סגולה, "היום" - בכל יום ולא רק לעת זקנה. (שעב"ר)

*

"רק השמר לך ושמור נפשך מאד" (ד' ט'). "רק" בא למעט, "השמר לך" אותך את גופך, תשמור באורח רגיל, אך "ושמור נפשך מאד" על נפשך תשמור מאד.

*

"בצר לך" (ד' ל'). "בצר" ר"ת רננו צדיקים בד' ", כשאתה ח"ו בעת צרה וצוקה, העצה לשיר ולרנן לך. (ליקוטי אמרי חיים)

*

"וידעת היום והשבת אל לבבך כי ד' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד" (ד' ל"ט)... כשהאדם נשמר מלהתאוות ולחמוד למותרות עוה"ז, ועושה על צד ההכרח באכילה ושתייה ובגדי כבוד, יוכל לקיים התורה והמצוות כראוי, ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולהתפלל כראוי. אבל אם מתאוה למותרות, יום ולילה לא ישבות לרוץ בשוקים וברחובות..., וזה: "וידעת היום והשבות אל לבבך כי ד' הוא האלקים", תלוי ב"אין עוד" כשלא תצפה תמיד לעוד מותרות עוה"ז.

*

"בשמים ממעל ועל הארץ מתחת" (ד' ל"ט). "בשמים" בעניני רוחניות, יביט אדם "ממעל" במי שגדול ממנו במעלה וממילא הוא עצמו לא יתנשא, "ועל הארץ" בעניני גשמיות, "מתחת" יביט אדם במי שהוא בשפל המצב יותר גרוע ממנו וממילא לא יהיה לו טענות. (דברי ישראל בשם רש"א מזוואלין)

*

"ומשלם לשונאיו" (ז' י'). רש"י: בחייו משלם לו גמולו הטוב כדי להאבידו מן העוה"ב. "היום לעשותם" (ז' י"א). רש"י: ולמחר לעוה"ב ליטול שכרם. לכאורה מדוע לצדיק משלם הקב"ה שכר המצוות בעוה"ב, ולרשע משלם הקב"ה שכר המצוות בעוה"ז? היכן מקום תשלום השכר? אלא הצדיק יודע שבא לעוה"ז ללמוד תורה ולקיים מצוות וזה העיקר, לפעמים נכשל בחטא וזה אצלו טפל. והרשע רגיל לעשות עבירות זה אצלו העיקר, ולפעמים עושה מצוה זה אצלו טפל. והנה העוה"ז טפל, והעוה"ב עיקר. לכן הקב"ה משלם לצדיק על העיקר בעולם העיקרי (מצוות - עוה"ב), ועל הטפל בעולם הטפל. משא"כ לרשע משלם הקב"ה על העיקר אצלו בעולם העיקרי (עבירות - עוה"ב), ועל הטפל אצלו בעולם הטפל (מצוה - עוה"ז).

(ספה"ק)

*

י"א אב יא"צ הגה"צ רבי אברהם משה באבד זצ"ל

הגאון הצדיק רבי **אברהם משה באבד** זצ"ל גיסו של רבינו בעל ה"מקור ברוך" זיע"א, נולד בשנת תר"ס לאביו הגה"צ רבי מנחם מנדל זצ"ל אב"ד גורהאמורה. כבר מילדותו ראו עליו כי לאילנא רברבא יתעבד, התמדתו היתה לשיחה בפי כל, היה עמקן בצורה בלתי רגילה, נודע בשערי ציון המצויינים בהלכה כתלמיד חכם מובהק.

אביו שהיה מפורסם לגדול בתורה העניק לו מלא חופניים מגודל חכמתו בתורה.

לאחר שאביו נפטר, מילא את מקומו כאב"ד גורהאמורה, ופעל רבות בשטח הרב **אברהם משה באבד** זצ"ל חיזוק היהדות. היה שקדן נפלא, היה משכים קום טובל במקוה טהרה, ולאחר מכן עסק בשיעוריו הקבועים במשך שעות רצופות עד לזמן התפלה. דרכו היה להתנהג ב'הצנע לכת' ולמרות היותו בקי בכל חדרי התורה ומושל בכל ספרי השו"ת, השכיל להסתיר גדלותו ורק יחידים ידעו כי לפניו ניצב גאון כביר.

הרבה לחדש חידושי תורה והעלה אותם על הכתב, אך מיאן לפרסמם בגודל ענוותנותו. כאשר עלה לא"י וקבע ישיבתו בבני ברק, זכה להתחבב על הגה"צ בעל ה'חזון איש' זצ"ל שרגיל היה לקרוא לו 'דער ערליכר יונגערמאן'. בעל החזו"א כיבדו בספריו ואף כתב לו הקדשה מיוחדת על שער הספרים דבר שהיה נדיר ביותר כידוע.

ניהל יחד עם רעייתו ע"ה מוסד לבנות פליטות השואה בחסות החזו"א, ולאחר זמן עבר להתגורר ביפו ולכהן בה כרבה של גבעת עליה. עבודתו הקדושה היתה למופת, דביקותו בצדיקים הק' זיע"א היתה מיוחדת במינה. תחילה הסתופף בצל הקודש של הרה"ק רבי ישראל מטשורטקוב זי"ע והרה"ק רבי יצחק מבויאן זי"ע, לאחר נישואיו עם בתו של הרה"ק רבי אליעזר ניסן זי"ע בנו של הרה"ק רבי נפתלי חיים זי"ע מירושלים ונכדו של רבי מאיר מדז"יקוב זי"ע בעל ה'אמרי נועם' זכה לקרבה מיוחדת מחותנו חורגו הרה"ק בעל 'אהבת ישראל' זי"ע.

היה בעל מדות תרומיות למופת, הראה לכל אחד סבר פנים יפות, והאיר פנים אפילו לתשב"ר, כשאהבת ישראל שופעת ממנו, מעולם לא נראה כועס, וקבל הכל באהבה ובחיבה. מאמר החכם 'הפרוש צהלתו בפניו ודאגתו בלבו' היה ניכר עליו בכל עת, ובדרכו זו קירב רבים לעבודת השי"ת, תחילה בגורהאמורה ואח"כ בהיותו רב מחנה הפליטים בקפריסין, ובמשך שנים רבות בהיותו רבה של גבעת עליה ביפו.

כל ימיו ברח מכבוד, היה שייף עייל שייף נפיק, איש אשכולות בתורה, עבודה, במדות, ובמעשי חסד. יהא רעוא שימליץ טוב בעדנו ובעד כל עם ישראל, ונזכה לגאולה וישועה, אכי"ר.

(תורה אור" גיליון צ"א)

הציוה"ק בצפת

עם ה'מקור ברוך' זיע"א

עם ה'אמרי חיים' זיע"א

"וְאֵל תְּטוֹשׁ תּוֹרַת אִמְךָ"

השָׁכֵם מוֹקֵדִים פֶּן תֵּאַחַר	הקָדִים שְׁלוֹם לְכָל אָדָם	שְׁקוֹל בְּפֶלֶס פֶּל דְּרָקִיד	הסָפֵת וְשִׁמְעֵ לְדֵי הָרֵד
בְּשַׁעַת לִימוּד הִיָּה נָא עַר	וְקוֹם בְּפִנֵי תַלְמִיד חָכֵם	צִיִּית וְשִׁמְעֵ לְקוֹל הוֹרֵיד	הטָה לְבָד וְאֵל תִּשְׁפַח
השָׁפֵל תַּמְיִד אֶת דַּעְתְּךָ	מוֹצֵא פִידָה קֶפֶד לְשִׁמּוֹר	פֶּל מַחְשָׁבָה עַקְלָקְלָה	מוֹסֵר הָאֵם חָשׁוֹב, קְדוֹשׁ
מֵה טוֹב יְהֵא אֲז חֶלְקֶךָ (צ. מנצ'ר)	השָׁפֵל, חֶבֶר מִתְאַיִם, לְבַחוֹר	הרְחֵק מֵאֵד בְּעַת תְּפִילָה	הקְשִׁיבָה לָה בְּכוֹבֵד רֵאשׁ